

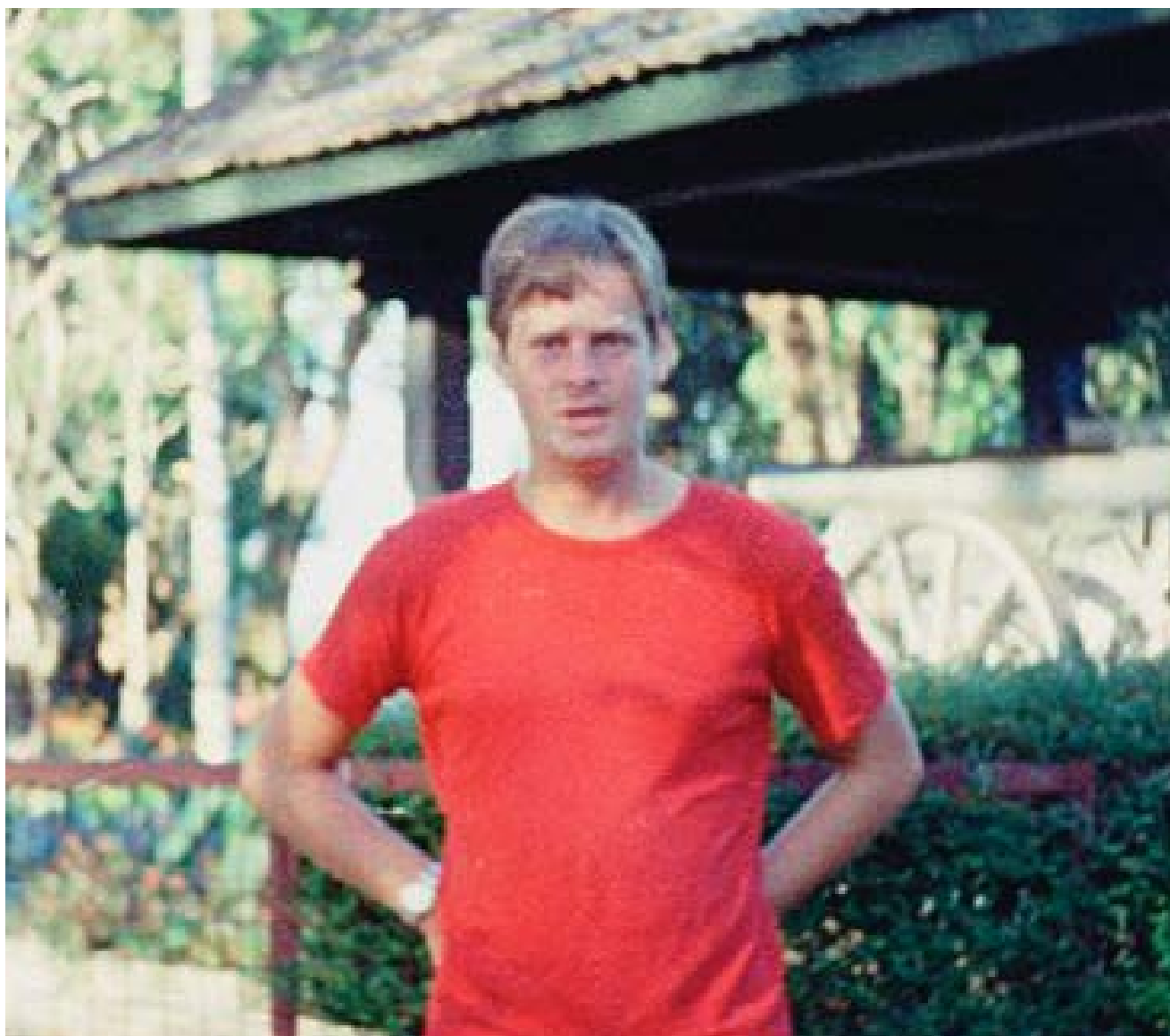
Resebrev Nr 8

6-17 februari 1976

SRI LANKA:

Colombo-Kandy-Nuwara Eliya -Badulla-Ratnapura-Colombo

Min sju månaders resa genom Asien är inne på sluttampen. Jag var 22 år gammal och reste som vanligt själv och på egen hand. Från Singapore flög jag till Sri Lanka där jag tillbringade mer än en månad. Första tiden trodde jag mig ha fått världens erbjudande att resa runt på ön helt utan kostnad, och for också iväg med en hyrd bil till Kandy och Nuwara Eliya uppe det vackra höglandet. Men i själva verket var jag ett offer för ett gäng smarta bedragare som lurade mig att köpa falska ädelstenar och som stal min reskassa. Mådde uselt efter det men kom snart i god form igen och utforskade hela landet. Upplevelserna från denna andra period kommer att publiceras i ett kommande resebrev. Detta lästlästa resebrev handlar om bedrägeri-perioden.

Svindlande äventyr med bedragare på Ceylon

Efter fem månaders resande genom Asien kom jag den 6 februari 1976 till Sri Lanka – som på den tiden fortfarande i dagligt tal benämndes vid sitt gamla nationsnamn Ceylon. Här stannade jag över en månad och hade många positiva upplevelser. Men vistelsen i landet inleddes med att jag utsattes för ett sällsynt raffinerat bedrägeri, där jag blev bestulen på hela min reskassa. Här följer historien i tre avsnitt om hur jag grundlurades av skurkar. Jag kom dock på fötter igen och resan fortsatte ända till 23 mars.

DEL 1 – planeringen

Colombo 8 februari 1976, klockan 14:30

Jag sitter utanför en turistrestaurang vid Galle Face Green Court i Colombo, Ceylons huvudstad och har ätit kräftor i majonnäs. Passionsfruktjuice och kaffe därtill för 11,75 ceylonesiska rupees. Det är fruktansvärt varmt i solen, man kan inte gå länge utan att bli svettig och törstig.

Tack för brev både från föräldrarna på Neptunusgatan och från broder Gösta, brev som skänkte mig god läsning igår, när i övrigt mådde uselt fysiskt.

De sista dagarna i Singapore fick jag en rejäl förkyllning med snuva, har fått tvätta mina sex näsdukar två gånger om dagen. Det gav mig också problem på flyget med försämrad tryckutjämning i öronen. Väl framme i Colombo var jag fullständigt lomhörd och på natten fick smärtor i ena örat. Så igår morse var jag till en läkare i närheten av där jag bor – doktor i Watson.

Som inte är engelsman, namnet till trots, utan singales (majoritetsbefolkningen här i landet). Han skrev ut recept och tog 25 rupees betalt. Medicinen kostade 13 rupees. Smärtorna i örat försvann och snuvan lättade, men hela dagen igår var jag vansinnigt trött och hade världens huvudvärk.

Colombo 8 februari 1976, klockan 17:30

Nu sitter jag på en liten lokal ölkrog i Colombos centrum, som kallas för Fortet, och testar den ceylonesiska ölet och finner att den är god. Lokalen är fylld av gubbar som sitter här och väntar ut hettan, framåt kvällen blir det behagligt ute. Dock har det varit riktigt skönt idag på grund av en kraftig blåst. Som bekant upplever man temperaturen som lägre när det blåser. Jag är nästan återställd men tar fortfarande piller och medicin tre gånger om dagen och huvudvärken är kvar.

Hela eftermiddagen har jag tillbringat på det väldiga fältet mot havet vid Galle Face, mellan hotellet med samma namn och Fortet (stadskärnan) och sett på havet och pratat med barn och försäljare. Efter Singapore (och Malaysia) är det stor kontrast att åter befinna sig i ett land med stor ojämlikhet, mycket fattigdom, förnedring och förödmjukelse.

Överallt jag går stöter jag på tiggare, och jag finner det svårt att låta bli att ge. Folket här saknar den aggressivitet som normalt hör till och som kan ge en ett gott svepskäl att ignorera dem. Alla är vänliga och försynta och vill prata med en. Det är lätt att ignorera en människa som bara sträcker ut sin hand och ber en att ge pengar, men det är svårt mot någon som ler mot en, vill prata med dig och pekar på sin tomma mage. Skoputsarpojkar som ber att få putsa sulorna på skorna för några få ören, när de ser att skorna inte är putsbara. När de får syn på en rikemansturist som kommer ut från Galle Face Hotel rusar alla barnen dit bara för att åter bli avvisade.

Jag träffade en man som spådde min framtid, en trevlig 54-årig singales som lovat introducera mig för en förmögen vän imorgon klockan 10 på Nanking Hotel. Denne man ska fara runt på Ceylon med bil, och eventuellt kan jag följa med.

Igår träffade jag också en man som hette Sam Son och som tog mig med på en rundtur i Colombo och som lovat skaffa mig en Sri Lanka-karta billigt. Jag ska träffa honom också imorgon förmiddag.

Colombo 8 februari 1976, klockan 21:25

Bor på ett vandrarhem vid Horton Place, alldeles intill östtyska, tjeckiska och libyska ambassaderna. Jag har sovit 3 timmar sedan jag kom hem från centrala Colombo. Eländig huvudvärk, speciellt när jag hostar. Jag mår inte särskilt bra.

Nuwara Eliya 10 februari, 1976 klockan 21:00

Befinner mig på Tourist Rest House på denna vackra plats i höglandet på 6180 feet höjd (1900 meter) 80 kilometer öster om Kandy. Sitter i salongen på detta flotta men ändå billiga hotell och lyssnar på ett antal svenska charterturister. Har definitivt inget gemensamt med dem, så jag har ingen anledning att avslöja min svenskhet. För varje gång jag stöter på svenskar, desto klarare står det att jag har mer gemensamt med människorna i de länder jag besöker och med resenärer från andra länder än med dessa odrägliga, okunniga, dumma, supande svenska turister.

Min hela situation har förändrats, det är knappt jag tror det är sant. Jag far runt på Ceylon i en Volkswagen av äldre modell med två chaufförer och "spåmannen" från första kvällen på Galle Face Green. Mannen som heter Mac Harris har lovat ta mig ta mig runt hela ön och guida mig under tre veckor, med alla kostnader betalda. Det är hans förmögne vän som bekostar resan. Denne är skeppsmäklare, plantageägare och juvelhandlare. Jag träffade honom tillsammans med Mac på en restaurang i Colombo över en flaska arrak och planerade för rundresan. Några timmar senare, klockan 13, for vi till mitt härbärge och hämtade mina grejer och så for vi iväg.

Transportera ädelstenar till Indien

Under denna första veckan ska vi fara runt i höglandet för att sedan på söndag träffa vår vän på hans plantage. Därefter fortsätta resan med hans Mercedes och bese resten av ön. Dessutom har jag blivit utlovad att tjäna en del pengar genom ta med mig några juveler som är otroligt billiga här till Madras i Indien och sälja där till betydligt högre pris. Jag får en del av förtjänsten. Som turist är det inga problem, men för dem är det omöjligt. Ädelstenshandeln är statskontrollerad och privat export är förbjuden.

Frestelsen blev mig för stor, tanken på jag kan komma hem till Sverige utan utan att vara helt pank så jag accepterade förslaget. Tre veckors semester med privat bil + en god förtjänst är varje resenärs dröm.

Just nu är jag dock inte glad över det utan bekymrad. Det hela är en smutsig business riktad mot Sri Lankas socialistiska regering och dess stränga kontroll över privat företagssamhet. Det är nedrigt handlat, jag borde egentligen anmäla dessa skurkar och inte hjälpa till att berika dem rika och hjälpa dem att föra ut valuta från landet.

På ett mer privat plan tycker jag inte om att göra sådana här spekulationsvinster, tjäna snabba pengar utan att göra någonting – det underminerar respekten för arbete. Det är motsatsen till den känsla av tillfredsställelse man upplever efter arbete förmått spara medel som leder fram till ett eftertraktansvärt mål, exempelvis att resa. Att vänja sig vid att kunna få lika mycket pengar utan att göra någonting är demoraliserande, förkastligt och brottsligt. Jag gör vad jag lovat denna gång men ämnar inte fortsätta i branschen. Dessutom har jag inte min broder Charlies företaggaranda och riskvillighet.

Börjar tröttna på resan

Jag börjar tröttna på att resa nu, får inte längre maximal utdelning i intryck, Mina tankar kretsar allt oftare till vad jag behöver göra när jag kommit hem. Jag orkar inte analysera mina upplevelser, det är dags att avsluta resan. Jag stannar här på Ceylon februari månad

ut och flyger då till Madras, men sedan vet jag inte om jag orkar fara runt i Sydindien. Känner jag då som jag känner nu så tar jag mig istället till Bombay och flyger hem. Det är ingen mening att pina sig vidare. Det är bättre att spara platser och se dem en annan gång med nya friska tag.

Ratnapura 12 februari 1976, klockan 14:40

Bor på Rest Home i Ratnapura, staden som är centrum för handeln med ädelstenar på Ceylon. Vi kom hit för två timmar sedan från Haputale där det var svinkallt med en ogenomtränglig dimma. Vi färdades nedför fantastiska serpentinvägar ner till värmen på låglandet.

Igår köpte jag två små futtiga stenar i en juvelerarbutik i staden Badulla för 250 U-dollar och nu idag, en dag senare, har jag genom Macs försorg sålt dem till en juvelerare här i Ratnapura för 800 US-dollar. (En US-dollar ger 12,65 rupees för resecheckar, 11,90 för cash. Ovanligt att det är så att resecheckar är förmånligare).

Härmed avslutar jag brevet för den här gången. Skulle ni vilja höra efter på en resebyrå om man kan köpa flygbiljett Colombo–Köpenhamn–Colombo och hur mycket det skulle kosta. Mac vill nämligen gärna semestra i Sverige, men han kan inte på grund av restriktioner själv köpa biljett. Istället tänker han ge mig erforderlig summa så jag kan köpa åt honom i Sverige.

DEL 2- Genomförandet

Colombo 14 februari 1976

Jag har skrivit ett brev tidigare från Sri Lanka, där jag bland annat tackat för brev skickade till Poste Restante Colombo, men på grund av oväntade synnerligen oangenäma förändrade förhållanden som drabbat mig och som totalt förstört min resa så att jag nu bara är en skugga av mitt forna jag, var jag oförmögen att skicka iväg det brevet.

Jag har helt tappat lusten att resa efter vad som hänt, och har heller inte möjlighet till det då jag blivit av nästan hela reskassan, och dessutom min radio till en bedragare och skurk. Jag mår verkligen pyton, skulle helst avbryta resan i denna stund men det är omöjligt.

Hela förmiddagen idag tillbringade jag på polisstationen i Ratnapura, tre timmars resa sydöst om Colombo, och redogjorde för alla detaljer i fallet. Känns lite bättre efter det, jag har gjort vad jag kan göra, poliserna var mycket vänliga och förstående hos polisen. De bjöd på frukost. Men känslan av besvikelse och av att vara lurad, bedragen är smärtsam, och förlusten av mina pengar gör mig nödd och tvungen att ställa mig ännu mer i skuld, hopplöst!

Fantastiskt erbjudande

Han sade sig heta Mac. Den mest sympatiska och vad jag trodde den mest hederliga människa jag träffat. Han sade sig ha en god vän, rik plantageägare och skeppsagent som skulle vara villig att bekosta en resa runt hela Ceylon för mig med privat bil och chaufför. I gengäld skulle jag ta med mig några ädelstenar åt denne man när jag snart ska fara till Madras i Indien, och där sälja för hans räkning. Själv skulle jag få god, ja exceptionellt förmånlig provision.

Träffade den påstådda plantageägaren och Mac påföljande dag på en restaurang i Colombo över en flaska arrak. Allt tycktes vara korrekt och jag trodde mig ha fått ett fantastiskt erbjudande. Tre veckors gratis semester + en förtjänst som skulle räcka till att betala alla mina skulder.

Samma dag lämnade jag Colombo och for iväg med Mac och två chaufförer i en gammal Volkswagen, men den rike vännen sade sig inte kunna följa med den första veckan på grund av att han var upptagen med ett fartyg som skulle anlända. Istället skulle vi träffas

igen nästa söndag på hans plantage. Tills dess skulle vi fara runt i höglandet.

Första dagen kom vi till Kandy, den sista kungliga huvudstaden på Ceylon. På grund av belägenheten uppe i bergen lyckades man hålla stånd mot brittiska erövringsförsök ända till 1815. Vi tog in på KFUM, och nästa dag for vi runt och såg på Botaniska trädgården, Peradeniya-universitetet och det stora buddhistiska templet – *Temple of the Tooth*. Mac var otroligt trevlig, kunnig och till synes så schysst och ärlig att jag inte alls misstänkte något. Litade helt och hållet på honom.

Teplantager och ädelstenar

Vidare till Nuwara Eliya högt upp i bergen. Här var det jättekallt, bara 10 grader varmt på natten. Så vackert landskap med alla teplantager – Rotschild, Glenloch med flera här uppe. Vi bodde på det kommunalt ägda turisthotellet, utsökt och dessutom billigt.

Tredje dagen for vi till Haputale ännu högre upp i bergen, men på vägen dit besökte vi staden Badulla. Här övertygade Mac mig så framgångsrikt att jag föll för hans frestande er-bjudande att köpa några ädla stenar, illegalt brutna, för att nästa dag sälja dem i Ratnapura, centralort för den statskontrollerade ädelstenshandeln. Mac lovade på sitt hedersord (*ha ha*) att han skulle se till att få dem sålda för 2,5 gånger inköpspriset.

Hade jag haft minsta misstanke skulle jag nu noterat flera märkliga saker, men som jag nu inte reflekterade över, exempelvis att han i Badulla åtog sig att ensam gå in i affären och ordna med betalningen, med motiveringen att han kunde få ett förmånligare pris än om jag som utlänning följde med in. Mac påstod att stenarna han valt ut kostade 3000, rupees varför jag gick till den intilliggande banken – People's Bank – och löste ut en resecheck på 250 US-dollar vilket blev 3165 rupees. Mac fick 3000 av mig och så gick han åter ensam in i affären och låtsades betala.

Köpare erbjöd 800 US-dollar

Nästa dag kom vi till Ratnapura och tog in på ett ställe som hette Rest Home. Inte heller nu reflekterade jag över att jag fick enkelrum trots att vi delat rum på alla andra platser. Han påstod att det bara fanns enkelrum och han hade fått ett annat.

Mac begav sig nu ut på stan för att hitta en köpare av stenarna som jag hade i förvar. Han kom tillbaka klockan 16 i sällskap med en välklädd "juvelerare" som beundrade stenarna och erbjöd sig vara villig betala 8 000 rupees, som han tänkte ge mig i form av 800 US-dollar. Nu var dock banken stängd, så istället skulle han komma tillbaka påföljande morgon och lämna pengar i utbyte mot stenarna.

Han lämnade rummet och det gjorde också Mac. Precis innan han går ut tar han min radio som låg på bordet. Jag trodde att han bara ville låna den och sedan lämna tillbaka den. Jag var så uppfylld av glädje över köpet och var fortfarande inte det minsta misstänksam. Vi hade ju rest tillsammans flera dagar och han hade inpräntat i mig att jag skulle betrakta honom som en broder eller fadersfigur.

Kom aldrig tillbaka

Mac kom aldrig tillbaka. Och "juveleraren" kom aldrig tillbaka nästa dag. Hela kvällen och hela nästa dag väntade jag på rummet, insåg att jag blivit lurad men vägrade tro på det i det längsta. Först i morse tog jag mig till en riktig juvelerare i stan som direkt konstaterade att stenarna var totalt värdelösa.

Då gick jag till polisstationen och där har jag varit sedan varit flera timmar. De kunde snabbt konstatera att jag fått falsk adress till denne bedragare, och även namnet var säkerligen påhittat. Med alla upplysningar jag kunde ge skulle de försöka spåra honom och om de lyckas se till att jag får tillbaka pengarna. Chansen är väl dock inte alltför stor.

Till min godtrogenhet ska tilläggas att jag varit så förblindad genom att han hela tiden under bilresandet snackat entusiastiskt om de kommande tre veckornas färd, om allt vi skulle se, i samma trevliga stil som de första dagarna (som var helt lyckade) och om att hans vän på söndag kommer att ge ersättning för alla våra utlägg första veckan. Ja, natur-

ligtvis var det jag som betalat för alla hotell, all mat och bensin, för cirka 35 US- dollar. Jag trodde verkligen att de hade för avsikt att bjuda mig på allt – för att deras förtjänst om jag smugglar stenar till Indien skulle bli betydande.

Nu har det dock oåterkalleligt skett, det hjälper inte att jag nu sitter och kommer på på vad jag borde kommit på tidigare och önska att jag fick hämnas.

Jag betvivlar att min reseförsäkring täcker bedrägeri men radion kanske jag kan få ersättning för – inköpt för 100 kronor. Jag har fått ett intyg av polisen som behövs när jag lämnar landet för att visa tullen vart min radio och mina pengar tagit vägen.

Jag lämnade Ratnapura klockan 11:30 och for med fullpackad buss till Colombo. Jag fick stå upp halva vägen, en och en halv timme, extremt varmt.

Lastat av mig mina problem

Jag mår förhållandevis bra nu när jag fått lasta av mina problem, först hos polisen och nu med detta brev. Gårdagskvällen var däremot ett helvete när jag satt där på hotellrummet i Ratnapura med visshet om bedrägeriet utan att ha någon att prata med.

Jag vet faktiskt inte hur jag ska göra nu. Jag har en flygbiljett till Madras. Bara jag kommer till Bombay är det möjligt att fixa billigt flyg till Europa, men jag vet inte hur jag ska ordna med pengar. Jag har bara 100 US-dollar kvar och det räcker gott för månaden ut här på Ceylon, men knappast längre. Jag ska undersöka med svenska ambassaden och någon turistbyrå på måndag. Innan dess ber jag er att inte skicka pengar. Jag återkommer med direktiv.

Härmed avslutar jag detta bedrövliga skriverseri med lite annan information: Jag har varit förkyld ända sedan jag lämnade Singapore, det blev värre med flygningen med ont i ena örat, gick till doktor i Colombo och fick medicin, men är ännu inte helt frisk.

Ceylons karaktäristika

Flygningen med Air Ceylon, en tre timmars resa från Singapore med mellanlandning i Kuala Lumpur var inget vidare. Mycket oväsen och ringa service. Stor skillnad mot Royal Nepal Airlines och Thai International.

Ceylon är ett land med många skiftande karaktäristika: Hetta, smuts och tråkig mat (i jämförelse maten i Sydostasien) men också ett land med en sagolikt skön natur, ljuvliga stränder och men bäst av allt de underbart vackra mörkhyade singalesiska flickorna, jag har aldrig sett på maken.

DEL 3 – Försonad med ödet

Colombo 16 februari 1976

Jag har idag skickat iväg dels ett brev hem, dels ett dyrt telegram – 36 rupees (10 kronor) för 25 ord – där jag ber om mera pengar, cirka 2000 kronor.

Sedan jag skrev brevet och var helt ur form har jag återhämtat mig och är åter positiv och glad, har en massa planer. Jag har bestämt mig för att när jag får nya pengar köper jag en flygbiljett med Aeroflot Colombo-Köpenhamn via Moskva. Det är det billigaste sättet att ta sig härifrån, kostar cirka 1350 kronor.

Denna vecka ska jag göra en ny tur runt på Ceylon. Jag har lärt känna LP Rana-singhe och D D Metthananda, universitetsstudenter, en som pluggar matematik och den andra fysik. De är båda 22 år och har precis börjat sitt sommarlov (nya terminen börjar i april när regntiden börjar).

De är garanterat inga bedragare, de ska komma hit till vandrarhemmet i kväll. Kanske kan vi planera något. Vi har kommit överens att brevväxla och att jag ska skicka dem herrtidningar – typ Lektor och FIB, och de sända mig te och batik. Det vill de för övrigt göra redan nu.

Flyger till Madras

När jag fått de nya pengarna från er flyger jag som planerat till Madras i södra Indien,

nästa torsdag hoppas jag. Far sedan runt i Sydindien med alla sevärda tempel och till fina Malabar-kusten (delstaten Kerala) innan jag återvänder med båt från Rameshvaram till Sri Lanka och flyger hem om en månad eller så från nu.

Här är otroligt billigt, verkligen stor kontrast ot Singapore, så pengarna ska räcka.

Angående bedrägeriet kom jag på att jag har jag fotograferat skurken och även bilen och de två chaufförerna. Jag har därför lämnat in filmrullen för framkallning, kostar 30 rupees. Ska låta kopiera bilderna och lämna till polisen, måste underlätta infångandet.

Generalkonsulatet nerbrunnet

Jag var på svenska generalkonsulatet idag. Fick leta länge och väl, först i stadsdelen Colombo 10, där det skulle ligga på T.B. Jayan Maratha-gatan 320, men väl där fann jag att huset var nerbrunnet. Konsulatet hade flyttat till en liten kontorslokal i McKinnon-byggnaden mitt i Fortet (centrum). Ingen svensk personal, inga svenska tidningar, ett svenskt-danskt gemensamt konsulat. Jag snackade med en engelskspråkig dam om mina pengar och frågade vad jag skulle göra. Hon gav adressen till en bank och uppmanade mig att telegrafera hem.

En vändpunkt

Jag har svårt att längre känna mig misslynt på grund de bortsvindlade pengarna. Tvärtom innebar stölden en vändpunkt. Den rensade sinnet från en växande känsla av indifferens, enformighet och likgiltighet. Det kraftiga känslösvall som drabbade mig har försett mig med en ny friskhet, ny initiativförmåga och ny resglädje.

Jag ser fram emot vad jag ska uppleva denna sista månad även om det ska bli skönt att komma hem efter sju månader "on the Road". Min adress om ni vill skriva är Colombo, det är ingen mening ni skriver till Indien. Det var ju kul att paketet jag skickade hem från Delhi kommit fram. Jag hoppas att de två andra paket jag skickat också kommer fram.

Klockan är 21 och jag sitter i köket på vandrarhemmet. En plastjulgran full med glitter står fortfarande kvar. Massor av tidningar, broschyrer och kataloger finns liggande här, en del som resenärer lämnat efter sig och som andra kan få nytta av.

En av mina studentvänner var här stund, beslöt att imorgon ta oss till hans hem, en plantage på landet, cirka två timmars bussresa från Colombo.

Toapappret från Afghanistan nästan slut

Köpte precis en rulle toapapper, importerat från Kina för 8 rupees. Mitt papper som jag köpte i Afghanistan i oktober är nästan slut trots maximalt sparande (och i Thailand, Malay-sia och Sinagapore fanns det papper på alla toaletter.

Hettan på dagen är verkligen svett drivande, jag dricker flera liter vatten läsk och öl varje dag men behöver ändå inte gå på toaletten mer än morgon och kväll. Igår och idag har jag gått kortbyxor med följd att jag fått ömma knän och lår av den brännande solen.

Och igår var jag till Mount Lavinia Beach 10 km söder om Colombo och hade några underbara timmar simmande mot den kraftiga dyningen, i ljuvligt skönt vatten, men idag har jag värkande axlar. Jag lär vara ordentligt solbränd innan jag kommer åter till den kalla Norden.

Jag tog mig dit på morgonen direkt efter frukost på vandrarhemmet, for med en fullpackad buss och en sedan en promenad ner till stranden. Det var här jag lärde känna mina nya vänner. Lediga som de var hade de gått 5 kilometer längs kusten. Vi hade ett gemytligt samtal vilket avslutades med att vi – efter att jag tagit ett sista dopp och bytt om – promenerade upp till samhället och besökte en muslimsk restaurang och åt ris med fisk, de bjöd.

Turistpris på Zoo

Vi tog sedan en buss till Colombo zoo men vi avstod från att gå in när skulle kosta mig åtta rupees inträde, turistpris, medan det egentliga priset var 2,50. Precis som i Kandys

botaniska trädgård, där lokalpriset var 50 paise och turistpriset 10 gånger högre, fem rupees. Istället tog vi en promenad och så småningom buss tillbaka till mitt härbärge där spenderade en timme. Jag berättade om min resa och vi snackade om om vårt kommande utbyte av varor. Mina vänner lämnade vandrarhemmet vid 4-tiden.

En trevlig amerikan hade jag fått som rumskompis. Jag berättade för honom om bedrägeriet. Hans erfarenhet är att medan man i USA eller Europa i regel kan avgöra om en person har onda avsikter, man är på sin vakt, misstänksam, så är det väldigt mycket svårare här. Många har en enastående förmåga att verka trovärdiga med förmåga att duperas precis som jag duperats.

Poya-söndag på Galle Face Green

På kvällen tog jag mig med buss till Galle Face Green, det väldiga grönområdet mot havet mellan Fortet och Galle Face Hotel, Colombos mest ärevördiga hotell. Nu på kvällen var fältet fyllt av människor, massor av familjer. Drakförsäljare, glassbilar, skoputsare. De flesta flånörerna var finklädde, det var nämligen inte en helt vanlig söndagskväll utan det var helgdag, februari månads Poya-dag (fullmånedag).

Skön stämning, folk satt på gräsmattorna och jag slog mig ner och kom efter en stund i samspråk med en kille som jobbar på ett Panama-registrerat fartyg. Han far på Persiska Viken, Dubai, Karachi-Bombay, men har också varit i Singapore, Hongkong och Afrika. Gift med två barn tjänar han 80 US-dollar i månaden, en låg lön jämfört med europeiska löner men mer än han skulle kunna få för ett land-jobb på Ceylon. Mycket trevlig, han gav mig sin adress.

Jag stannade kvar på Golf Green tills klockan 20, då jag gick jag till en restaurang, Windmill, och åt kycklingsoppa och därtill ett glas passionsfruktjuice. Poya-dagar är buddhistiska helgdagar, och religiösa ceremonier utförs på många platser och och det råder strikt förbud mot öl och alkohol på alla serveringar. Buddhismen här på Ceylon är av samma typ som i Thailand och Burma.

Mängder av ärenden

Förutom mina ärenden idag till posten, konsulatet, Aeroflot-kontoret, fotoaffären och telegrafstationen har jag ätit middag på Tea House Pagoda. Stekt fisk, glass med nougat och chokladsås och kaffe för tio rupees.

Hem till vandrarhemmet klockan 15, nöjd med min dag och med tillvaron. Känns fint med de planer jag har och jag inte fastnat i besvärigheter och längtan härifrån. Klockan är nu 22:05 och jag är mycket trött. Föreståndaren verkar vilja släcka i dagrummet så jag får ta mig tillbaka till sovrummet, en sovsal med sju bäddar men idag är det bara jag och en japan som delar rum.

Jag tvättade en del kläder igår, och de torkade blixtnabbt. Köpte förresten en stor vägkarta över Sri Lanka idag på kartkontoret (Survey Office) för fyra rupees.

Växlade kvarvarande pengar

Växlade mina kontanta pengar på Bank of Ceylon idag, 20 US-dollar blev 253,16 rupees, 13 Singapore-dollar blev 62,73 rupees och och fyra Malaysia-dollar blev 18,64 rupees. Jag har nu kvar 80 US-dollar i resecheckar samt en svensk 10-kronorssedel.

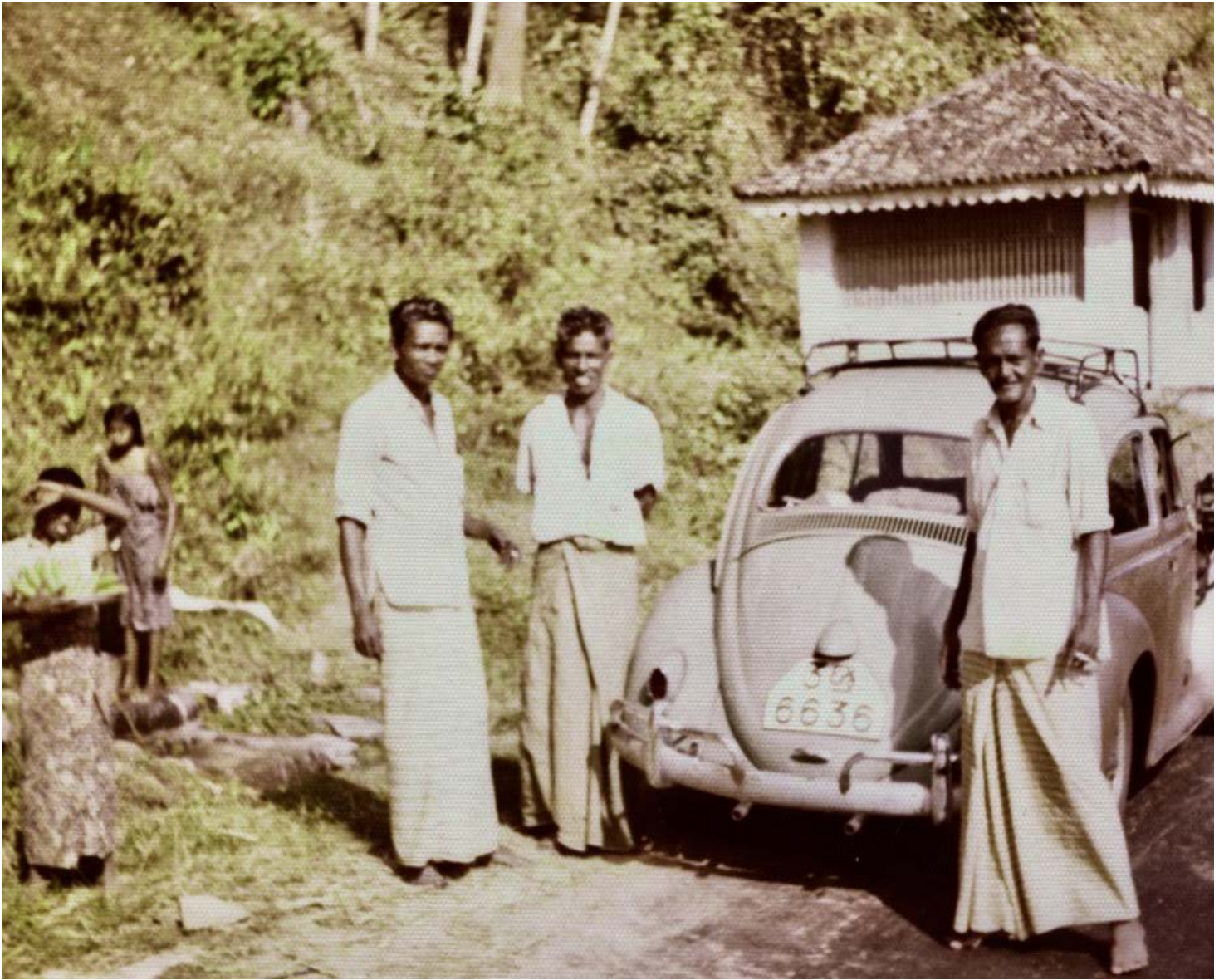
Jag hoppas ni lyckas ordna med nya pengar fast riksbankstillståndet tagit slut. Jag finner att jag har lånat mer pengar än jag hade med mig från början på resan i september, så det lär dröja innan jag kan göra någon ny långresa igen.

Men när jag kommit så här långt är det lika bra att bara slappna av och njuta av det goda tills domedagen när jag måste börja jobba för att betala igen mina skulder till broder Charlie.

Därmed – Härmed Dussintals Hejdundrande Salutationer från Eder Son

Lars Eklund

Police station,
Ratnapura,
Sri Lanka,
14.2.76.

Mr Eklund Lars Gunnar Thorsten of Heptunus 2,
Lund, Sweden made a complaint of Cheating in respect of cash Rs 3000/= (Three thousand) and a radio valued Rs 300/= (Three hundred) at the S.C.I.B. office Ratnapura today 14.2.76.

Ref: S.C.I.B.74/624.

[Handwritten signature]

Head Quarters Inspector of Police,

Ratnapura, පොලිස් කොට්ඨාසය
රාත්නපුරය, (Sri Lanka)
Ceylon

ASIENRESAN 1975-76

- **Helsingfors–Tallinn–Moskva–Baku–Bandar Pahlavi-Gorgan**
10–16 september. Inledningen på sju månaders resa. Resebrev 4
- **Meshad-Herat** 17–24 september Resebrev 2
- **Maimana-Mazar-i-Sharif, Afghanistan** 25-30 september Resebrev 139
- **Bamiyan & Band-i-Amir, Afghanistan** 5-6 oktober. Resebrev 23
- **Kabul , Afghanistan** 1-3 & 10-14 oktober. Resebrev 24
- **Chitral och Bumboret , Pakistan** 15-22 oktober. Resebrev 117
- **Lahore–Amritsar** 20 – 30 oktober. Resebrev 90
- **Delhi-Pokhara, Nepal** 31 oktober – 14 november Resebrev 91
- **Helambu-dalen, Nepal** 21-28 november.
Äventyrlig veckolång ensamvandring (trek) Resebrev 17
- **Kathmandu-dalen, Nepal** 15-29 november. Resebrev 31
- **Chiang Mai – Bangkok – Nakhon Sri Thammarat, Thailand**
2-17 december Resebrev 32
- **Penang/Georgetown–Kuala Lumpur–Malakka–Singapore**
17 december –3 januari 1976. Resebrev 33
- **Jakarta–Bali–Surabaya–Yogyakarta–Jakarta-Bogor**
Indonesien 1-30 januari 1976. Resebrev 34
- **Colombo, Sri Lanka** 8-16 februari Resebrev 8
- **Sri Lanka–Tamil Nadu–Kerala, Indien** 19 februari – 10 mars. Resebrev 47

Sista etappen på resan – en månad i Sri Lanka och 14 dagar i sydindiska delstaterna Tamil Nadu och Kerala, varefter jag tog båten tillbaka till Sri Lanka och slutligen flyg hem till Sverige